

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Ion Guzun, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 27 noiembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, declarat de avocata Cornelia Gorencu, în numele inculpatului

Șerșun Vitalie xxxx.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>29.08.2019 - 27.11.2020,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>22.12.2020 - 22.06.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>24.09.2021 - 03.11.2021.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 27 noiembrie 2020, Șerșun Vitalie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 192 alin. (1), 192 alin. (1) și 192 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală și cu aplicarea față de el a măsurii de constrângere cu caracter medical, sub formă de internare într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă (IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie).

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Șerșun Vitalie, la 14 iulie 2016, în intervalul de timp cuprins între orele 19:35 și 20:10, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, din geanta prezentă la persoană, în timp ce se deplasa în microbusul de pe ruta №116 din direcția str. Grigore Vieru spre str. Maria Drăgan, în intersecție cu str. Petrodava din mun. Chișinău, în mod tainic a sustras din geanta pe care Dragoman Oxana o avea asupra sa, un portmoneu din piele de culoare neagră la prețul de 1500 lei, în care se afla buletinul de identitate cu fișa de însoțire, polița de asigurare medicală și cardul bancar de la BC „Moldindconbank”, BC „Victoriabank”, BC „Mobiasbank”, toate pe numele Oxanei Dragoman, cartele de reducere de la „Tratoria”, „La Roma Club”, „Zolușca”, „Casa curată”, „Rețeaua DOR”, „Linella”, farmacia „Elody”,

mijloace bănești în sumă de 500 lei și 36 dolari SUA, care conform cursului oficial al BNM la ziua comiterii sustragerii constituiau suma de 712 lei, cauzând părții vătămate o daună în sumă totală de 2712 lei.

Astfel, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută la art. 192 alin. (1) Cod penal, pungășia, adică, acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din geanta prezentă la persoană.

Tot el, la 16 iulie 2016, orele 14:00, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, din geanta prezentă la persoană, în timp ce se deplasa în microbuzul de pe ruta № 116 din direcția str. Decebal spre str. Nicolae Milescu Spătaru, mun. Chișinău, pe ascuns, a sustras din geanta Dianei Bunduchi un telefon mobil de model "Samsung Galaxy J5" la prețul de 7000 lei, care se afla în husă la prețul de 150 lei și în care era înserată cartela SIM cu nr. xxxx la prețul de 50 lei, cauzând părții vătămate o daună în sumă totală de 7200 lei.

Astfel, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută la art. 192 alin. (1) Cod penal, pungășia, adică, acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din geanta prezentă la persoană.

Tot el, la 26 iulie 2016, orele 21:30, deplasându-se cu rutiera № 103 pe traseul sect. Buiucani – sect. Botanica din mun. Chișinău, ajungând pe str. Sarmisegetusa 72, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, profitând de neatenția Mariei Matei, pe ascuns a sustras din geanta acesteia un portmoneu în valoare de 250 lei, în care se aflau bani în sumă de 380 lei, buletinul de identitate și polița de asigurare pe numele acesteia, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate o daună materială în sumă de 630 lei.

Astfel, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută la art. 192 alin. (1) Cod penal, pungășia, adică, acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din geanta prezentă la persoană.

Instanța a reținut că inculpatul, în ședința de judecată nu a fost prezent, având în vedere concluziile raportului de expertiză judiciară nr. xxxx din 27 noiembrie 2019, potrivit căruia suferă de maladie psihică cronică și evolutivă: "Xxxx", care îl lipsește de posibilitatea de a-și da seama de acțiunile sale și a le dirija, deci conform stării psihice nu poate acționa cu discernământ, nu este în stare să înțeleagă caracterul faptei săvârșite și să facă declarații pe marginea cazului dat, respectiv judecarea cauzei a avut loc fără participarea inculpatului.

Totodată, în cadrul urmăririi penale, la 27 iulie 2016, fiind audiat în calitate de bănuit, ulterior învinuit, acesta a recunoscut vina pe toate capetele de acuzare.

Ori, existenței infracțiunii și identificarea făptuitorului este dovedită pe deplin, prin probe administrate.

În același timp, conform concluziilor rapoartelor de expertiză judiciară nr. xxxx din 27 noiembrie 2019 și nr. xxxx din 27 octombrie 2019, Șerșun V. suferă maladie psihică cronică și evolutivă: "Xxxx". La data comiterii infracțiunilor imputate (perioada iulie 2016), inculpatul nu suferea maladie psihică cronică. Conform stării psihice avea capacitatea de a-și dea seama de acțiunile sale, le putea dirija și de a prevedea consecințele acestora. Conform stării psihice la data comiterii infracțiunilor imputate (perioada iulie 2016), inculpatul a acționat cu discernământ. În caz dacă în

instanță va fi probată vinovăția lui Șerșun V., comisia de experți judiciari psihiatri pledează ca sus-numitul să fie recunoscut responsabil de fapta de care este acuzat.

Însă după comiterea infracțiunii imputate, inculpatul s-a îmbolnăvit cu o maladie psihică cronică și evolutivă: "Xxxx". Actualmente conform stării psihice, el nu are capacitate de a-și dea seama de acțiunile sale și nu le poate dirija, deci nu este apt de a acționa cu discernământ. Conform stării psihice comportamentul persoanei este periculos pentru societate. Luând în considerație faptul că expertizatul este lipsit complet de atitudinea critică față de starea sa a sănătății și comportament, comisia de experți judiciari psihiatri pledează pentru aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical, în sens de a fi internat la tratament prin constrângere într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă în cadrul IMSP SCP.

În ședința de judecată, ***apărătorul a pledat pentru internarea inculpatului într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă în IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie***, dat fiind faptul că la moment acesta nu poate acționa cu discernământ, solicitând și încetarea procesului penal pe motivul expirării termenului de prescripție.

Reprezentantul legal al inculpatului, Lilia Gîrbu-Țurcan, a solicitat să fie aplicată legea ținând cont de raportul de expertiză judiciară psihiatrică, cu respectarea drepturilor și intereselor inculpatului în sensul liberării de răspundere penală și aplicarea față de el a măsurilor de constrângere cu caracter medical, cu internarea acestuia într-o instituție psihiatrică

Potrivit art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă se consideră dovedit faptul că persoana în cauză a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în stare de iresponsabilitate sau că această persoană, după ce a săvârșit infracțiunea, s-a îmbolnăvit de o boală psihică cronică, care o face să nu-și dea seama de acțiunile sale sau să nu le poată dirija, instanța de judecată adoptă, conform art. 23 Cod penal, fie o sentință de absolvire a acestei persoane de pedeapsă sau, după caz, de răspundere penală, fie de liberare de pedeapsă și de aplicare față de ea a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, indicând care anume din ele trebuie aplicată sau o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor astfel de măsuri în cazurile când, prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat. În astfel de cazuri, instanța anunță despre bolnav organele de ocrotire a sănătății.

Art. 23 alin. (2) Cod penal prevede că, nu este pasibilă de pedeapsă persoana care, deși a săvârșit infracțiunea în stare de responsabilitate, înainte de pronunțarea sentinței de către instanța de judecată, s-a îmbolnăvit de o boală psihică care a lipsit-o de posibilitatea de a-și da seama de acțiunile ori inacțiunile sale sau de a le dirija. Față de o asemenea persoană, în baza hotărârii instanței de judecată, pot fi aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical, iar după însănătoșire – ea poate fi supusă pedepsei.

Conform prevederilor art. 99 Cod penal, persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală în stare de iresponsabilitate sau care au săvârșit asemenea fapte în stare de responsabilitate, de responsabilitate redusă, dar, până la pronunțarea sentinței sau în timpul executării pedepsei, s-au îmbolnăvit de o boală psihică, din care cauză ele sunt incapabile să-și dea seama de acțiunile lor sau să le dirijeze, instanța de judecată poate să le aplice următoarele măsuri de constrângere cu caracter medical, care se desfășurează de către instituțiile curative ale organelor de ocrotire a sănătății: a)

internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită; b) internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă.

Potrivit art. 100 alin. (2) Cod penal, internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă poate fi aplicată de către instanța de judecată unui alienat care, din cauza stării psihice și a caracterului faptei prejudiciabile săvârșite, prezintă un pericol deosebit pentru societate și are nevoie de îngrijire spitalicească și de tratament în condiții de supraveghere riguroasă, iar potrivit art. 101 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată, considerând că este necesar de a aplica o măsură de constrângere cu caracter medical, alege forma acesteia în funcție de boala mintală a persoanei, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite.

În atare situație, având în vedere circumstanțele cauzei, vinovăția inculpatului, faptul că, potrivit concluziilor rapoartelor de expertiză judiciară nr. xxxx din 27 noiembrie 2019 și nr. xxxx din 27 octombrie 2019, după comiterea infracțiunilor imputate, inculpatul s-a îmbolnăvit cu o maladie psihică cronică și evolutivă: "Xxxx", actualmente conform stării psihice, el nu are capacitate de a-și dea seama de acțiunile sale și nu le poate dirija, deci nu este apt de a acționa cu discernământ, conform stării psihice comportamentul persoanei este periculos pentru societate, are nevoie de îngrijire spitalicească și de tratament prin constrângere într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă, inculpatul urmează a fi liberat de pedeapsă penală, cu aplicarea față de el a măsurii de constrângere cu caracter medical sub formă de internare într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă (IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie).

3. Avocata Cornelia Gorencu a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie dispusă aplicarea măsurii de constrângere cu caracter medical și internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

Apelanta a indicat că potrivit informației nr. 11/G-111/20, eliberată de Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău, inculpatul, la cererea apărării, conform recomandărilor medicale, la 27.02.2020 a fost transferat în Penitenciarul nr. 16, mun. Chișinău pentru investigații suplimentare și tratament specializat.

Conform informației nr. 13/G-61/20, eliberată de Penitenciarul nr. 16, mun. Chișinău, inculpatul a fost internat în Penitenciarul nr. 16, mun. Chișinău în secția de psihoneurologie, fiind examinat clinic și paraclinic conform standardelor clinice naționale.

La 27.03.2020, a fost prezentat la Comisia Medicală Psihiatrică a ANP conform ordinului MJ nr. 331 din 06.09.2006 pentru investigații suplimentare și tratament specializat. De către Direcția Medicală ANP solicitarea privind convocarea Comisiei Medicale Psihiatrice a ANP pentru examinarea deținutului privind prezentarea pentru liberarea de la executarea pedepsei conform prevederilor art. 95 Cod penal.

Potrivit informației eliberată de ANP MJ, Direcția Medicală, inculpatul a fost internat în Penitenciarul nr. 16, mun. Chișinău (spital penitenciar), pentru a fi examinat și pentru liberarea de la executarea pedepsei condamnaților grav bolnavi conform Ordinului nr. 331 din 06.09.2006, în conformitate cu Regulamentul cu privire la modul de prezentare a condamnaților grav bolnavi pentru liberarea de la executarea pedepsei, aprobat prin Ordinul MJ RM nr. 331 din 06.09.2006.

Prin urmare, inculpatul, până la moment s-a deținut în Penitenciarul nr. 16, mun. Chișinău (spital penitenciar), unde starea sănătății acestuia posibil s-a îmbunătățit, iar instanța de fond urma să ceară o concluzie a medicului specialist privind starea sănătății inculpatului, la momentul pronunțării sentinței. Or, rapoartele de expertiză judiciare au fost efectuate în luna noiembrie 2019, respectiv s-a scurs o perioadă îndelungată de timp.

4. Conform deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a indicat că, concluzia instanței de fond privind necesitatea aplicării tratamentului prin constrângere în spital de psihiatrie cu regim riguros, a fost determinat în mod întemeiat și justificat că în privința lui Șerșun V. urmează să fie aplicat tratament prin constrângere în spital de psihiatrie cu regim riguros. Or, potrivit pct. 23 al Hotărârii Curții Supreme de Justiție a RM cu privire la respectarea legislației în cazurile despre aplicarea, schimbarea, prelungirea și revocarea măsurilor de constrângere cu caracter medical nr. 23 din 12.12.2005, În conformitate cu Legea privind asistența psihiatrică nr. 1402-XIII din 16.12.1997, în instituțiile psihiatrice cu supraveghere riguroasă se internează doar persoanele alienate mintal care din cauza stării psihice și a caracterului faptei prejudiciabile săvârșite prezintă un pericol deosebit pentru societate.

Astfel, conform art. 99 Cod penal, persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală în stare de iresponsabilitate sau care au săvârșit asemenea fapte în stare de responsabilitate, de responsabilitate redusă, dar, până la pronunțarea sentinței sau în timpul executării pedepsei, s-au îmbolnăvit de o boală psihică, din care cauză ele sunt incapabile să-și dea seama de acțiunile lor sau să le dirijeze, instanța de judecată poate să le aplice următoarele măsuri de constrângere cu caracter medical, care se înfăptuiesc de către instituțiile curative ale organelor de ocrotire a sănătății: a) internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită; b) internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă.

De asemenea, în temeiul art. 100 Cod penal, internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită poate fi aplicată de către instanța de judecată unui alienat care, din cauza stării psihice și a caracterului faptei prejudiciabile săvârșite, are nevoie de îngrijire spitalicească și de tratament în condiții de supraveghere riguroasă.

Luând în considerație că Șerșun V. nu este pasibil de a-i fi aplicată pedeapsă, în baza concluziei psihiatrice și în conformitate cu art. 98, 99, 100 Cod de procedură penală, instanța corect a aplicat față de Șerșun V., măsura de constrângere cu caracter medical, cu internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguros.

În acest sens, este nefondată solicitarea avocatului privind internarea inculpatului într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită, or, conform concluziilor rapoartelor de expertiză judiciară nr. xxxx din 27 noiembrie 2019 și nr. xxxx din 27 octombrie 2019, Șerșun V. suferă maladie psihică cronică și evolutivă: "Xxxx". La data comiterii infracțiunilor imputate (perioada iulie 2016), inculpatul nu suferea maladie psihică cronică. Conform stării psihice avea capacitatea de a-și dea seama de acțiunile sale, le putea dirija și de a prevedea consecințele acestora. Conform stării psihice la data comiterii infracțiunilor imputate (perioada iulie 2016), inculpatul a acționat cu discernământ. În caz dacă în instanță de judecată va fi probată vinovăția

lui, comisia de experți judiciari psihiatri au pledat ca inculpatul să fie recunoscut responsabil de fapta de care este acuzat. Însă, după comiterea infracțiunii imputate, s-a îmbolnăvit cu o maladie psihică cronică și evolutivă: "Xxxx". Actualmente conform stării psihice Șerșun V. nu are capacitate de a-și dea seama de acțiunile sale și nu le poate dirija, deci nu este apt de a acționa cu discernământ. Conform stării psihice comportamentul persoanei este periculos pentru societate. Luând în considerație faptul că expertizatul este lipsit complet de atitudine critică față de starea sa a sănătății și comportament, comisia de experți judiciari psihiatri au pledat pentru aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical, în sens de a fi internat la tratament prin constrângere într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă în cadrul IMSP SCP (f.d. 213 – 219 vol. I și 162 – 167 vol. II).

Deci, sunt neîntemeiate argumentele avocatului precum că starea sănătății lui Șerșun V. posibil s-ar fi îmbunătățit.

Ori, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, a societății și a statului de infracțiuni, astfel că orice persoana care a comis o infracțiune sa fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nicio persoana nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată, prin urmare, se consideră indispensabilă aplicarea față de inculpatul Șerșun V. a măsurilor de constrângere cu caracter medical în spital de psihiatrie cu regim riguros pentru a fi tratat și de a nu admite comiterea noilor infracțiuni în această stare psihică.

Prin urmare, sentința prin care inculpatul a fost eliberat de răspundere penală pentru și prin care a fost aplicată față de Șerșun V., măsura de constrângere cu caracter medical - internarea în spitalul de psihiatrie cu regim riguros este una întemeiată, fondată pe probe apreciate corect conform pertinentei și concludenței acestora, măsura de constrângere cu caracter medical fiind aplicată echitabil și în deplină concordanță cu scopul de bază al pedepsei penale de restabilire a echității sociale și corectare a inculpatului.

5. Avocata Cornelia Gorencu a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința lui Șerșun V. să fie dispusă aplicarea măsurii de constrângere cu caracter medical – internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită, or, în condițiile art. 60 Cod penal, a-l libera de răspundere penală, cu încetarea procesului penal.

Recurenta a invocat că potrivit informației nr. 11/G-111/20, eliberată de Penitenciarul nr. 13, mun. Chișinău, inculpatul, la cererea apărării, conform recomandărilor medicale, la 27.02.2020, a fost transferat în Penitenciarul nr. 16, mun. Chișinău pentru investigații suplimentare și tratament specializat.

Potrivit informației nr. 13/G-61/20, eliberată de Penitenciarul nr. 16, mun. Chișinău, inculpatul a fost internat în Penitenciarul nr. 16, mun. Chișinău în secția de psihoneurologie, fiind examinat clinic și paraclinic conform standardelor clinice naționale, iar pe 27.03.2020 a fost prezentat la Comisia Medicală Psihiatrică a ANP conform ordinului MJ nr. 331 din 06.09.2006 pentru investigații suplimentare și tratament specializat. La fel, a fost înaintată de către Direcția Medicală ANP solicitarea privind convocarea Comisiei Medicale Psihiatrice a ANP pentru examinarea deținutului privind prezentarea pentru liberarea de la executarea pedepsei conform prevederilor art. 95 Cod penal.

Potrivit informației eliberată de ANP MJ, Direcția Medicală, inculpatul a fost internat în Penitenciarul nr. 16, mun. Chișinău (spital penitenciar), pentru a fi examinat și pentru liberarea de la executarea pedepsei condamnaților grav bolnavi conform Ordinului nr. 331 din 06.09.2006, în conformitate cu Regulamentul cu privire la modul de prezentare a condamnaților grav bolnavi pentru liberarea de la executarea pedepsei, aprobat prin Ordinul MJ RM nr. 331 din 06.09.2006.

Prin urmare, inculpatul, până la moment s-a deținut în Penitenciarul nr. 16, mun. Chișinău (spital penitenciar), unde starea sănătății acestuia posibil s-a îmbunătățit, iar instanța de fond urma să ceară o concluzie a medicului specialist privind starea sănătății inculpatului, la momentul pronunțării sentinței. Or, rapoartele de expertiză judiciare au fost efectuate în luna noiembrie 2019, respectiv s-a scurs o perioadă îndelungată de timp.

Reieșind din faptul că condamnatul a comis infracțiuni ușoare, a recunoscut vina, urmări grave pe cauză nu au survenit, apărarea pledează pentru internarea inculpatului într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

În drept, recursul este bazat pe *art. 427 al. 1 pct. 6) CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri pentru un recurs ordinar - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind

omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legale de recurență.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanțelor de fond și de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În raport cu circumstanțele invocate (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, inclusiv:

art. 143 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, care prevede că, expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea stării psihice și fizice a inculpatului – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lui de a-și apăra de sine stătător drepturile și interesele legitime în procesul penal;

art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală, care prescrie că, dacă se consideră dovedit faptul că persoana în cauză, după ce a săvârșit infracțiunea, s-a îmbolnăvit de o boală psihică cronică, care o face să nu-și dea seama de acțiunile sale sau să nu le poată dirija, instanța de judecată adoptă, conform art. 23 Cod penal, o sentință de absolvire a acestei persoane de pedeapsă și de aplicare față de ea a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, indicând care anume din ele trebuie aplicată sau o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor astfel de măsuri în cazurile când, prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat;

art. 23 alin. (2) Cod penal, care prevede că, nu este pasibilă de pedeapsă persoana care, deși a săvârșit infracțiunea în stare de responsabilitate, înainte de pronunțarea sentinței de către instanța de judecată, s-a îmbolnăvit de o boală psihică care a lipsit-o de posibilitatea de a-și da seama de acțiunile ori inacțiunile sale sau de a le dirija. Față de o asemenea persoană, în baza hotărârii instanței de judecată, pot fi aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical, iar după însănătoșire – ea poate fi supusă pedepsei;

art. 99 Cod penal, care prescrie că persoanelor au săvârșit fapte prevăzute de legea penală în stare de responsabilitate, dar, până la pronunțarea sentinței s-au îmbolnăvit de o boală psihică, din care cauză ele sunt incapabile să-și dea seama de acțiunile lor sau să le dirijeze, instanța de judecată poate să le aplice următoarele măsuri de constrângere cu caracter medical, care se înlăptuiesc de către instituțiile curative ale organelor de ocrotire a sănătății: **a)** internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită și **b)** internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă;

art. 100 alin. (2) Cod penal, care prevede că internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă poate fi aplicată de către instanța de judecată unui alienat care, din cauza stării psihice și a caracterului faptei prejudiciabile săvârșite, prezintă un pericol deosebit pentru societate și are nevoie de îngrijire spitalicească și de tratament în condiții de supraveghere riguroasă.

Ori, potrivit concluziilor rapoartelor de expertiză judiciară nr. xxxx din 27 noiembrie 2019 și nr. xxxx din 27 octombrie 2019, după comiterea infracțiunilor imputate, inculpatul s-a îmbolnăvit cu o maladie psihică cronică și evolutivă: "Xxxx", actualmente conform stării psihice, el nu are capacitate de a-și dea seama de acțiunile sale și nu le poate dirija, nu este apt de a acționa cu discernământ, este periculos pentru societate și are nevoie de îngrijire spitalicească și de tratament prin constrângere, într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă.

Prin urmare, solicitarea recurentei privind *internarea inculpatului într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită*, sau *în condițiile art. 60 Cod penal, a-l libera de răspundere penală, cu încetarea procesului penal*, contravine împrejurărilor de drept și de fapt enunțate supra, în special concluziilor rapoartelor de expertiză judiciară nr. xxxx din 27.11.2019 și nr. xxxx din 27.10.2019, care prescriu expres că inculpatul are nevoie de îngrijire spitalicească și de tratament prin constrângere anume într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă. Ori, față de un asemenea inculpat nu sunt aplicabile prevederile art. 60 Cod penal, coroborat cu art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală.

Pe lângă aceasta, argumentele recurentei că *starea sănătății inculpatului posibil s-a îmbunătățit* nu cad sub incidența apelului și recursului ordinar, deoarece art. 501 alin. (2) și (3), 502 Cod de procedură penală, care prescriu clar că, dacă, în urma însănătoșirii persoanei care, după săvârșirea infracțiunii, s-a îmbolnăvit de o boală psihică cronică nu mai este necesar de a se aplica în continuare măsura de constrângere cu caracter medical dispusă anterior, instanța de judecată, la propunerea medicului-șef al organului de ocrotire a sănătății, căruia îi este subordonată instituția medicală unde este deținută persoana dată, propunere bazată pe avizul unei comisii medicale, examinează, în conformitate cu art.469-471, chestiunea încetării ori schimbării măsurii de constrângere cu caracter medical. Dacă persoana în privința căreia s-a aplicat o măsură de constrângere cu caracter medical, pe motiv că după săvârșirea infracțiunii s-a îmbolnăvit de o boală psihică, se va însănătoși, faptul acesta fiind constatat de o comisie medicală, instanța de judecată, pe baza avizului instituției medicale, dă, potrivit art. 469-471, o încheiere de revocare a măsurii de constrângere cu caracter medical și soluționează chestiunile privind trimiterea dosarului către procuror pentru

continuarea urmăririi penale sau, după caz, instanței respective pentru judecarea cauzei. Timpul aflării în instituția medicală se include în termenul pedepsei.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintate în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Cornelia Gorencu, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 27 noiembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, în privința inculpatului Șerșun Vitalie xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 03 decembrie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Victor Boico